

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

**Rapport från styrelsen, musiktips och intervju
med Gladys del Pilar, tankar i hösttider...**

Foto: Ronny Gilderskär

Från verksamhetsledaren

Det låter som att det regnar fastän inga droppar kommer mot mitt ansikte, men det är inte regn utan löv som strilande faller från träden. Snart finns inga löv kvar där uppe utan ligger prasslande på marken och går mot att förmultna. Träden blir nakna och ser döda ut i jämförelse med sin gröna skrud under sommartid. Känslan blir lätt dyster vid tanken på allt som håller på att dö runt om oss i naturen. Detta är dock endast temporärt och hoppet om liv igen är inte förgäves utan vi kan vara förvissade om att liv spricker ut igen till våren efter en tids vilopaus! Sådant hopp har jag även och önskar alla vad gäller liv och död för oss människor. Vänner, släktingar och bekanta dör ifrån oss och det är tungt, men senare ska vi få mötas och leva tillsammans igen! Saknaden blir inte mindre och sorgen inte lättare att bära här och nu, men hoppet om liv igen stärker och gör att ljus spricker in i mörkret. Något som i rådande årstid även tycks dö, till desto större förtjusning för många, är alla småkryp. För egen del har jag ingenting emot att de surrande, blodsugande, myggorna tar sig en lång vilopaus. Fast djuren av alla dess slag, så även de minsta av små krypen, har en funktion och behövs i vår världs stora

kretslopp av liv. Oavsett om vi tror på att jorden och alla som trampar den blivit till genom en lång rad mutationer, eller om vi tror bokstavligen på Bibelns första kapitel som beskriver hur jorden skapades, så måste vi erkänna att djuren fanns här, i mängd och fullständiga, före att människor alls fanns. Slutsatsen är ganska enkel, att jorden med det myller av liv som lever på den inte är beroende av oss människor. Vi människor däremot kan inte leva utan djuren. Djur, så som hund, katt och häst, kan också få bli till stor personlig glädje och hjälp. Säkert är det många som instämmer med detta och minns kontakten med ett husdjur eller vilt djur som varit betydelsefull. Har ett djur kanske till och med räddat ditt liv? I förra tidningen fick vi läsa om hur ledarhundar kan få komma till både praktisk nytta och gott sällskap. I denna tidning läser vi om hur umgänget med en häst kan rädda ifrån stress och ge inre välbefinnande. Också djuren är skapade av Gud och de kan uppenbarligen ha inte enbart en kretsloppsfunktion utan även en livsberikande funktion som kommer till välsignelse för oss. Skriv eller ring gärna till oss och berätta om händelse då ett djur fått bli till välsignelse för dig!

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2
Musiktips: Gladys del Pilar.....	3
I harmoni med hästar.....	4
Medlemsporträtt.....	6
Rapport från styrelsen.....	6
Medlemsnytt.....	7

Boktips.....	7
Taltidningens framtid.....	9
Rätt svar i tävlingen.....	10
Valberedningen informerar.....	10
På gång.....	11
Från redaktören.....	12
Redaktionsruta.....	12

Gladys del Pilar, "Waiting for a miracle"

Gladys som bland annat är känd från "Afrodite" har precis släppt en ny gospel-CD "Waiting for a miracle". Jag hade glädjen att få en pratstund med Gladys och var bland annat nyfiken på hur det gick till när hon tog beslutet att döpa sig häromåret?

- Jag är barndöpt och tycker det är fint, jag har själv döpt mina barn och det är ju ett beslut som en vuxen tar som vill väl. Men jag ville själv ta det steget och dela den stunden med mina nära och kära, det är ett "statement" att nu lämnar jag mig till Jesus och begraver något gammalt och upp stiger något nytt. Det var en fantastisk stund och vi hade en härlig glädjefest efteråt! Det är det som låten "Att lämna allt" på nya CD:n står för.

- Du är ju känd i hela Sverige och många lyssnar på gospel utan att kanske kalla sig kristna. Baksides-texten och hela CD:n har ett starkt kristet uttryck, du var inte rädd att det kanske skulle skrämja bort någon från att köpa skivan?

- Nej, den tanken har aldrig slagit mig! Det här är jag och det jag står för. Jag har fått så mycket tröst och styrka genom musik jag har lyssnat på och den här skivan är ett försök att ge det vidare till andra.

- Öppningsspåret "How I got over" har en härlig livekänsla, hur gick det till när den spelades in?

- Det var roligt att du tycker det för det var vad vi eftersträvade. Vi var alla i studion samtidigt och gjorde det på ett "hederligt" sätt. Man påverkar alltid varandra och det blir aldrig samma sak när man gör en massa pålägg i efterhand.

- Titelspåret "Waiting for a miracle" har en stark text som berörde mig, hur kom den till?

- Jag var på Löttorp och hade haft en konsert när Peo Thyrén kom fram till mig och sa att han och Mats Lindström hade en låt som de trodde skulle passa mig för melodifestivalen. Jag kände direkt när jag hörde en demo att jag ville göra den. Vi skickade in den men tyvärr kom den inte med i festivalen men jag är glad att ha den som titelspår på min nya CD!

- Det är även en låt med som är

skrivna av Fanny Crosby som många av Syskonbandets medlemmar känner till: "Pass me not".

- När jag läste om historien bakom denna sång som handlar om ett mirakel som den blinda Fanny Crosby fick vara med om kände jag att den skulle passa in. En del tänker sig kanske ett mirakel som något som kommer med dunder och brak men ofta sker det helt naturligt och stilla och efter en dag eller kanske ett år så ser man tillbaka och inser att där hände något, sedan dess är det sig inte längre likt.

- Hur kommer det sig att 14 av 15 låtar på skivan är på engelska och en på svenska?

Jag lyssnar mycket på gospel så det blir naturligt för mig med Engelskan men "Att lämna allt" är en fantastisk text så den ville jag absolut ha med!

Skivan innehåller en skön blandning med många lugna låtar och några gospels med ordentligt "tryck". Många av texterna talade till mig och jag tvekar inte att ge den en stark 4 av 5 möjliga oblater!

Ronny Gilderskär

-Umgänget med hästarna gör mig harmonisk!

Eva Fridh, aktiv i Syskonbandet, berättar om sina erfarenheter med sina älskade hästar. För nya medlemmar bad jag Eva att först berätta litet om sig själv och sin anknytning till Syskonbandet.

- Jag är 32 år och bor i Göteborg. Sedan 1:a september driver jag ett eget företag, JICE, där jag ägnar mig åt frilansjournalistik med Afrika, personer med funktionsnedsättning, studenter samt tillgänglighetstester som specialitet. Just nu går jag även en kurs i bokföring vilket känns litet rörigt och ologiskt men det ska nog falla på plats det med.

I Syskonbandet har jag varit med i cirka 10 år. Jag känner Kerstin Adestrom sedan tidigare och hon talade gott om Syskonbandet. När jag sedan var på en kurs hos SRF på Gotlandsgatan i Stockholm åkte jag upp och ringde på hos Syskonbandet och blev bjuden på frukost och blev väldigt väl mottagen av Gun och Cilla. Samma år åkte jag sedan på mitt första läger vilket var till Härnösand. Jag har sedan dess suttit i BUR och i styrelsen några gånger och senast som vice ordförande. Har engagerat mig i missionsfrågor och i synnerhet Etiopien där jag har varit flera gånger bl.a. som volontär tillsammans med Narola Olsson.

Ridningen började jag med i 7-årsåldern. Jag var en riktig hästtjej och hängde ständigt och jämt i stallet. På den tiden hade jag bättre syn och var med i en grupp seende. Nuförtiden rider jag i en grupp tillsammans med fyra synskadade. Det finns en förening som heter SUGI (Synskadade Umgänge Gemenskap Idrott) som har

startat denna grupp som rider i Torslanda. Det är subventionerat via SUGI vilket gör det ekonomiskt ganska överkomligt, det är ju tyvärr ganska kostsamt att rida. Vi är färre i vår grupp än i en grupp seende vilket ger ridläraren möjlighet att bättre överblicka vad som händer och bättre kunna ge individuell hjälp. Det gör även risken mindre att två hästar kommer för nära och sparkar åt varandra om de inte trivs med varandra. Vi kan behöva hjälp med att hitta rätt häst och få på rätt utrustning. En blind tjej i stallet som hyr häst har tränat upp sin häst så den kommer när hon ropar. Hon har även en ledfyrt på stallbyggnaden och en i boxen så att hon hittar tillbaka själv.

Jag har tre gånger varit med i SM i dressyr för ryttare med handikapp och kommit femma alla gångerna. Man får cirka 20 minuter på sig att lära känna en häst innan man rider ut på en bana som är markerad med bokstäver och så ska man utföra vissa moment vid de olika bokstäverna, t.ex. galoppera mellan skylt A och C. Det står då en person vid varje skylt och ropar ut C, C, C, C så att man hör vart och i vilken riktning man ska rida. Som i de flesta idrotter händer det ibland att man skadar sig. Jag var med om en ganska svår olycka för många år sedan då hästen förmodligen halkade på en isfläck och gick omkull. Jag skadade knäet och var borta från ridningen några år innan det hade läkt helt och hål-

let. När vi rider utomhus så får läraren som rider först hålla koll på grenar och annat som kan vara i vägen och ropa ut det till oss andra.

Ridningen har betytt enormt mycket för mig. Även om jag är stressad och uppjagad när jag kommer till stallet så rinner det av så fort jag kommer in till hästarna. Det är ju ett känt faktum att vi mår gott av att umgås med djur!

Ronny Gilderskär

Medlemsporträtt – Elsa Thurelius, Stockholm

Elsa firade jämna år, 90 till antalet, i augusti och firade i servicehuset där hon bor. Hon har ett barnbarnsbarn som spelar dragspel och som underhöll tillsammans med sin morfar på trummor och de hade kalas med vänner och bekanta. Vi vill också gratulera även om vi är sent ute och jag ringde upp Elsa för ett samtal.

Elsa jobbade i många år på SRF med start 1965 fram till sin pension 1982. Då hade hon synrester och hjälpte till med ledsagning och jobbade med synskadade med andra handikapp. Här lärde hon känna Maud Lindberg som senare "värvade" henne till Syskonbandet. Hon är sedan 14 år blind och jag förstår att hon fortfarande är väldigt aktiv, jag har ju träffat henne på tisdagsträffarna hos Syskonbandet och när jag fick tag på henne så skulle hon iväg på en seniorträff. Sedan hon kom till Stockholm som 10-åring har hon även varit en trogen besökare i Mälarhöjdens kyrka. I Syskonbandet har hon varit med sedan 2007.

Elsa vill även passa på och framföra beröm till Maud och Olle för deras engagemang för Syskonbandet och det arbete de lägger ner för våra tisdagsträffar och mycket annat!

Ronny Gilderskär

Rapport från Styrelsen

Styrelsen träffades lördagen den 8 oktober för styrelsemöte på kansliet.

Vi pratade om ekonomin och hur Greklandskrisen och den finansiella oron påverkar Syskonbandet. Vi kommer att göra ett minusresultat 2011 p.g.a. detta men det är ingen fara på kort sikt för vår ekonomi.

Vi tog med glädje emot två nya synskadade medlemmar och två nya stödjande medlemmar. Missionsarbetet och speciellt den svåra situationen i Kongo diskuterades.

Kommande aktiviteter diskuterades och vi kan berätta att vi har preliminär boklat Tollare även för nästa års årsmöte. Det har inkommit många positiva omdömen om det förra årsmötet och trots att Kristi himmelfärdsdag ligger betydligt tidigare nästa år så kan de emot oss då också.

Medlemstidningens innehåll och inriktning togs också upp.

*Styrelsen genom
Anita Örum*

Medlemsnytt

Nya synskadade medlemmar

Lennart Linder, Göteborg
Robert Green Nilsson, Malmberget

Nya stödjande medlemmar

Gabriel Berglund, Värö-Backa
Lars Svensson, Veinge

Till fridens hem

Getachew Haile, Kristianstad, avled den 2 oktober.

Getachew Haile

Getachew föddes i Etiopien 1948. Han flyttade senare till Sverige och på 70-talet fick Elsie och Birger Vigen frågan ifrån Betlehemskyrkan där de var aktiva, om de kunde ha en blind man ifrån Etiopien boende hos sig en tid. Getachew flyttade in till familjen Vigen och han stannade där i ett halvår. Han var snabb på att lära sig svenska och han hade nära till skratt, berättar Elsie. Genom Elsie och Birger blev han snart medlem i Syskonbandet. Han flyttade sedan till Norrköping för studier och där träffade han sin fru. De flyttade snart till Kristianstad där han fick arbete på sjukhusets röntgenframkallning. Fem barn fick han. Del av sitt hjärta hade han kvar i Etiopien och så snart han fick möjlighet sände han avlagda hjälpmedel till synskadade där. Då han reste till Etiopien försökte han alltid besöka syskonbandets systerförening BCA. Han var trogen deltaga-

re vid syskonbandets årsmöte, så även i juni detta år då många av oss träffade honom.

För några veckor sedan drabbades Getachew av svår huvudvärk och det visade sig att han hade en elakartad hjärntumör. Också hjärnblödning utlöstes och han blev medvetslös. Ur detta tillstånd vaknade han aldrig utan somnade in och flyttade till Fridens hem den 2 oktober. Vi lyser frid över hans minne och har anhöriga i tanke och bön.

Boktips

(som nyligen har lästs in hos TPB:)

Jesus gick vidare och kyrkan står kvar av Carl-Henric Jaktlund
Kanske har det aldrig varit svårare att vara ung. Kanske har behovet av vägledning in i vuxenlivet aldrig varit större. Och ändå, i en tid då den kristna kyrkan har alla möjligheter att visa vägen för en uppväxande generation verkar de unga i kyrkan bli allt färre. Varför är det så? Carl-Henric Jaktlund berättar

personligt och öppen hjärtigt om sin uppväxt i en väckelse tradition han älskar, även om minnena ibland skaver. Här finns kärleksfulla beskrivningar av en tid som flytt, då orden var stora och bekännelsen hög, men också en journalistiskt driven uppgörelse med förlegade former, sin egen pastorgärning och ett synsätt där unga betraktas som en isolerad ö. Hans berättelse blir till en hoppfull framtidsbild, där äldres erfarenhet tillvaratas, där trosbeslut fattas bortom känslorna och där unga finner en vuxen tro istället för att växa bort - i stark förvisning om att Jesus går före. Utgiven av Marcus förlag och finns som Daisy hos TPB.

Mirakler : en veckoandaktsbok för hela året av Karen Kingsbury

Livets resa kan bli svår. Besvikelser och tvivel kan skymma ljuset från Guds kärlek. Men Gud verkar mitt ibland oss. Han helar de som har ett brustet hjärta, ger hopp till den som saknar livsmod och ger nytt liv till dem som söker Honom. I den här inspirerande veckoläsningen bjuder Karen Kingsbury på sanna händelser och exempel på Guds mäktiga kärlek och omsorg. Varje kapitel innehåller en berättelse ur verkliga livet - utvald för dess upplyftande budskap! Tillsammans med passande bibelord är boken till uppmuntran under livets alla omständigheter.

Dessa berättelser ger motivation och möjligheter att börja varje

vecka med en förnyad tro på Guds möjligheter mitt i din vardag.

"Man blir aldrig besviken på en bok av Karen Kingsbury. Berättelserna är väldigt inspirerande och det är svårt att bara läsa en per vecka. Jag gillar att läsa sanna berättelser som visar Guds handlande i människors liv."

Karen Kingsbury har skrivit mer än 40 romaner och är USA:s just nu kanske största kristna författare med fler än 15 miljoner sålda böcker.

Utgiven av Semnos förlag och finns som Daisy hos TPB.

Revolutionerande kärlek av Festo Kivengere

Maria Selberg rekommenderar denna bok som är Kivengeres andliga självbiografi, ett slags bokslut, i vilket han skildrar det som präglat hans liv och hur han personligen har upplevt Kristi kärlek.

Mest känd är Kivengere som evangelist med hela världen som sin predikstol. Kivengere är en ugandisk biskop som 1977 fick det internationella fredspriset. Boken är skriven på ett lättfattligt språk och den gör mig väldigt glad att läsa hälsar Maria.

Denna bok har några år på nacken och utkom på EFS-förlag och finns som Daisy hos TPB.

Taltidningens framtid

Taltidningsnämnden som ger ut stöd till att läsa in taltidningar har för några år sedan lämnat ett betänkande till regeringen om att skära ner stödet till inläsningar av taltidningar och istället satsa på talsyntes. I år har kulturdepartementet kommit med ett förslag med samma inriktning. Man menar att på detta sätt skulle många fler tidningar göras tillgängliga som taltidningar eftersom kostnaden är mycket mindre.

Som Sveriges största kristna dags-tidning har tidningen Dagen sedan decennier även utkommit som taltidning. Jag gjorde ett besök på tidningens nya redaktion på Kungsholmstorg i Stockholm och pratade med Birgitta Waern som jobbar

som redaktör för Dagens taltidning. - Teknikens utveckling har ju fört mycket gott med sig. Fram till 90-talet lästes tidningen in på rullband och när man läste fel fick man bokstavligen "backa bandet" och läsa om. Det var naturligtvis tidsödande. Sedan kopierade vi det själva till kassetter som skickades ut. Vi höll ju faktiskt kvar vid kassetterna ända till för cirka 1 år sedan då vi gick över till Daisyskivor.

Det har gått väldigt smärtfritt, det har varit väldigt få som har hört av sig som har haft problem. Vi läser in tidningen digitalt nu och senast klockan 19 måste den skickas upp till Darub som gör de på CD och skickar ut den med posten så att våra taltidningsprenumeranter har den dagen efter och samtidigt som våra övriga prenumeranter. Att få sprida vår tidning till dem som inte av olika anledningar kan ta del av den tryckta tidningen känns meningsfullt avslutar Birgitta.

Att ersätta en mänsklig inläsning med talsyntes är något många skulle bli besvikna över. Dagens Nyheter gjorde detta för några år sedan och tappade massor av prenumeranter. För Syskonbandets del så har vi inget statligt stöd utan inläsningen görs inom den ordinarie verksamheten och vi har inga planer på att ändra på det. Till skill-

nad från dem som får statligt stöd så kan vi också lägga ut vår inlästa tidning på nätet vilket vi nyligen har börjat med.

Är du intresserad av tidningen Dagen som taltidning kontakta deras kundtjänst på 08-619 24 20.

Ronny Gilderskär

Rätt svar i tävlingen

I förra numret av medlemstidningen hade vi en tävling, "Kristendomsordbowling". Här är rätt svar:

1. Katolicism
2. Församling
3. Omvändelse
4. Troendedop
5. Protestant
6. Bekännelse
7. Nattvarden
8. Himmelrike
9. Konfirmand
10. Kristendom

Vinnare av priset på en ljudbok eller CD blev Ann-Charlotte Nilsson i Halmstad. Vi gratulerar!

Valberedningen informerar

Årsmötet på Tollare folkhögskola känns inte så långt borta, men redan nu är det dags att börja tänka på nästa styrelseval. Syskonbandets medlemmar kan komma med förslag till valberedningen fram till den 15 januari. Tänk efter vem du skulle vilja ha i styrelsen och hör efter om hon/han är intresserad. Om svaret är ja, så är det väldigt viktigt att det också når valberedningen. Om du känner att du själv har tid och möjlighet för styrelsen, så är det helt i sin ordning att föreslå sig själv.

Idén med en kristen synskadeförening är att det som sker är styrt av synskadades önskemål och behov och inte minst av det beslut som fattas i styrelsen. Därför är det viktigt att vi har en styrelse med både god vilja och kunskap. Min erfarenhet av styrelsearbete är att ibland ska man säga nej, men i ett annat skede av livet kan man helhjärtat säga ja till att lägga tid och engagemang i en styrelse.

Mandattiden går ut för de ordinarie ledamöterna Erik Bondesson, Sture Lyreskog och Anita Örum samt ersättarna Mirjam Lindberg och Isabelle Svensson. De som kvarstår i styrelsen är Ann-Christine Folke och Bernt Mårtensson. Deras mandat går fram till 2013. I valet 2012 ska tre ordinarie ledamöter och två ersättare väljas.

Ni är mycket välkomna att höra av er. Årsmötet valde Rut Ekström, Lena Johansson och Lars-Ove Arnesson till ordinarie ledamöter i valberedningen med Kerstin Adeström som ersättare. Hör av er med förslag till Lars-Ove på tel 031-721 44 74 eller E-post loar@frukt.org. Vill du skicka ett brev i punkt, svart eller inspelat, adresserar du det till: Lars-Ove Arnesson, Trinde Backe 1, 424 70 Olofstorp.

Naturligtvis går det också bra att kontakta någon av de andra i valberedningen: Rut Ekström: Tel 035-517 71. Lena Johansson: Tel 013-17 39 74. Kerstin Adeström: Tel 031-336 46 75.

*För valberedningen
Lars-Ove Arnesson*

På gång

Samma dag som denna tidning går till tryck kommer vi hem ifrån Nordisk konferens för kristna synskadade som denna gång har varit utanför Helsingfors på en plats som heter "Onnela" som översatt till Svenska har med lycka att göra.

Förhoppningsvis kommer det att märkas i de artiklar som kommer i november/december-numret. Där kommer även vår medlem Markus Berggren att berätta om den äventyrliga resa som han är på i Östafrika. Det blir även en betraktelse i adventstid och mycket mer!

Ronny Gilderskär

Badplatsen vid Onnela. Foto: Ronny Gilderskär

Från redaktören

I ett möte häromdagen fick jag höra en "sanning" som handlade om flyktingar som kommer till Sverige och hur ett speciellt bidrag motverkar till att de inte kommer ut i arbetslivet. Det hänvisades till en "forskarrapport" som hade fastslagit detta. När jag kollade fakta visade det sig vara helt fel då detta bidrag aldrig betalades ut i kombination med andra ersättningar. Detta hade ändå för många blivit en sanning som spridits vidare och det fick mig att fundera. Jag är, om Herren så önskar, på väg mot det som i denna världen brukar kallas "livets middag" d.v.s. 50-årsstrecket och ju äldre jag har blivit desto mer försiktig blir jag med att sätta tilltro till det som skrivs och sägs i media och på andra ställen. I ett längre perspektiv brukar jag fundera på de upptäckter som gjordes för några sekler sedan. Det var den tidens absoluta sanningar och jag är helt övertygad om att man om några hundra år framåt i tiden kommer att skaka på huvudet åt mycket av det vi är så tvärsäkra på idag! Nyligen påstod några forskare att de har skjutit iväg några partiklar i högre hastighet än ljuset vilket skulle sät-

ta relativitetsteorin ur spel.

Vad finns det då för bestående sanningar att lita på? En källa jag ständigt återvänder till är Bergspredikan d.v.s. Matteus kapitel 5-7 där det bland mycket annat står dessa tre sanningar sagda av Jesus Kristus:

"Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen."

"Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga."

"Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara."

Sanningar som gäller igår, idag och imorgon och som skänker tröst och styrka åt var dag!

Ronny Gilderskär

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Oktober 2011.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: David Lindberg. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552